

om vi paa det nuværende Tidspunkt vil gaa til Nedskæring paa dette Omraade. Mange Tusinde Mennesker i Landet vil finde det mærkeligt, at den højtærede Landbrugsminister paa en Tid, hvor der i alle Aviser skrives og alle Steder, hvor Mennesker samles, tales om Støtte til de øvrige Erhverv, mener at gøre sig fortjent ved at nedskære Bevillingerne for en Del af Landets Erhverv, der afgjort er lige saa haardt ude i Krisen som de øvrige Industrierhverv.

Jeg skal slutte med det Haab, at det foreliggende Lovforslag, saaledes som det her er formet, aldrig maa blive vedtaget.

Svend Nielsen: Den højtærede Landbrugsminister indledede sin Fremsættelsestale med at udtale, at der gennem en lang Aarrække er ydet Støtte til Ophjælpning af Hesteavlen, fordi man har ment det formaalstjenligt, og fortsætter med at sige, at det vil være unødvendigt overfor Tingets Medlemmer at gøre nærmere Rede for Husdyravlens økonomiske Betydning, ikke blot for Landbruget, men for hele Landets Økonomi. Deri er jeg fuldkommen enig med den højtærede Landbrugsminister. Efter en saadan Indledning kunde man jo være berettiget til at vente, at Landbrugsministeren vilde fremsætte et Lovforslag, som i særlig Grad var præget af Forstaaelsen af denne Betydning og af Ønsket om i saa høj Grad som muligt at fremhjelpe en Erhvervsgren, hvis Betydning for Landet ogsaa efter Landbrugsministerens Opfattelse var saa indlysende og saa let fattelig, at han fandt det fuldkommen unødvendigt at give en nærmere Omtale deraf. Men hvis nogen har næret saadanne Forventninger, er der ingen Tvivl om, at Fortsættelsen af Ministerens Tale saavel som selve Lovforslaget er blevet en ret stor Skuffelse. Der er i Virkeligheden kun et eneste Lyspunkt i Lovforslaget, og det er Tilskuddet til Kontrolforeningerne. Det paaskønner jeg, og det takker jeg for, og det vil jeg gøre med det samme for ikke at glemme det, for der er, saa vidt jeg kan skønne, ikke andre Ting i Lovforslaget, som kan bringe en til at takke. Kontrolforeningerne har haft og vil ganske sikkert ogsaa i Fremtiden faa en stor og stedse stigende Be-

tydning, og jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det vilde være ønskeligt, om flere og flere Kvægholdere kunde blive Medlemmer af en Kontrolforening. Men dette Punkt i Lovforslaget er i Virkeligheden ogsaa det eneste Lyspunkt, alt det andet er graat i graat eller nærmest helt sort. Forslaget betyder, sammenlignet med den gældende Lov, et Minus for Landbruget paa op imod 400 000 Kr., men der er jo heller ingen Tvivl om, at det Forslag, vi her bliver præsenteret for, er et Resultat af Lovningerne fra de andre Ministeriers veldækkede Bord, jeg synes, at det mest af alt ligner et halvt afnavet Kødben, som man kaster hen for Næsen af Landbruget.

Det er sikkert ingen misundelsesværdig Stilling, den højtærede Landbrugsminister har i Ministeriet Stauning, hans Ministerium maa nøjes med de Smuler, der falder fra de riges Bord, og en saadan Stilling, det ved vi alle, fører meget sjældent til nogen Lykkefølelse eller Tilfredshed, i alt Fald ikke i denne Verden. Trods disse uheldige Forhold kan jeg dog ikke opgive Haabet om, at den højtærede Landbrugsminister har nogen Villie til at gavne Landbruget, men man kan, det maa jeg indrømme, ganske vist ikke se det paa det Forslag, vi her har til Behandling; men dette kan jo bl. a. skyldes, at Forholdene i det socialdemokratiske Ministerium er Landbrugsministeren alt for mægtige, og at det som Følge deraf gaar ham efter det gamle Ord, at det gode, som han vil, det gør han ikke, men han kommer til at gøre noget, som han maaske egentlig ikke havde Lyst til. Det er, synes jeg, den sandsynligste Forklaring paa, at vi skal anvende Tingenes Tid til at behandle et Forslag af en Beskaffenhed som det foreliggende.

Forslaget er i Virkeligheden en Haan imod det Erhverv, der skaffer de fire Femtedele af Landets Eksportindtægt til Veje. Det har da efter Forlydende heller ikke kunnet finde Tilslutning hverken indenfor Husmandsforeningerne eller Landboforeningerne, og det er forstaaeligt nok, for man ønsker selvfølgelig ikke fra nogen af disse Sider at række Haand til en Lovgivning, der virker svækkende for Landbostandens Dygtiggørelse. Der er nemlig